

МОСКВА. — Волтер Дюранті, кореспондент нью-йорського Таймсу доносить, що Сталін рішився тепер вже на добре викоринити бюрократію з комуністичного устрою і завести справжню демократію. Після слів цього кореспондента Сталін навіть мав добре посваритися з іншими большевицькими лідерами, заки переконав їх, що потрібна демократія. В часі останньої сесії партійних провідників — говорить Дюранті — з незадоволенням викрито, що в деяких околицях Советського Союзу, головнo в Україні і на теренах над Чорним морем, партійні провідники „вибиралися” маленькою горсткою людей, замість голосуванням. Тепер Сталін обіцяє, що все це зміниться.

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Published daily except Sundays and holidays
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Edited by Editorial Committee

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1914 under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

Укр. "Свобода": Витрава 4-0237. — Тел. У. Н. Союз: Витрава 4-1016.
4-0807.

За оголошення реклами не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

В Канаді належить посылати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адр.: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

3 ВЕЛИКОЇ ХМАРИ МАЛИЙ ДОЩ

Вже цілими місяцями трубили большевицькі агенти й пропагандисти про демократизацію советської Росії. Гучними статтями заповідали доступ мас до керування політичними, економічними й суспільними справами великої російської імперії. Гриміли про великий поступ впливу народу на перебіг епохальних подій. Гриміли, що якраз тепер, як в багатьох європейських країнах капіталізм, рятуючися перед упадком, обмежує права народу, в Росії комунізм ці права поширює й широко відкриває ворота для доступу народу до уряду.

Всі ці гримоти відбувалися у хмарах загальних фраз. Як саме має виглядати ця нова демократія в Росії, про це конкретно не говорилось. Просто деспотії заявляли, що буде демократія, і це мало вистарчати. На приказ деспотів заговорили їх агенти так само загально, так само без конкретних подробиць, і це теж мало світові вистарчати. Та світові це не вистарчало. Як має бути демократія, як має поширити права народу впливати на державні рішення, то світ хотів знати, як саме цей вплив має виглядати, як саме він має проявлятися.

Минали дні за днями, але на ці питання не було відповідей. Аж 5-го березня видав заряд комуністичної партії в Москві офіційний комунікат про конкретне переведення демократизації в советській Росії. І знову гримить большевицька пропаганда: Нова конституція в Союзі Соціалістичних Советських Республік! Зміна в політичному житті краю! Заведення Демократії! Заведення Вибірчої Системи! Контроля Мас над Советськими Органами!

В чому діло? — питається спокійно світ на цей нервовий рев. Могло би комусь, що мало розуміється на советській дійсності, здаватися, що сталося справді щось небувало. Тимчасом увесь цей гук і стук і гуркіт, і гриміт, відноситься до того, що на будуче в комуністичній партії, нижчих урядовців, себто місцевих і повітових урядовців, маєтись вибирати тайним голосуванням.

Отже в Росії далі має правити лишень одна партія, комуністична. Всі інші партії мають далі бути заборонені. Навіть у тій партії верхні урядовці мають бути наставляювані, чи пак вибрані, явним голосуванням, як досі. Лишень дрібненькі урядовці мають бути вибрані тайним голосуванням. Отже дрібне, в суті річ безвартісне уступство окричується по всьому світі як демократизація советської системи.

Справді, як сказав римський поет: Затряслися гори й вродилася — миші.

О. С.

ЗА ІНТЕРЕС СВОЄЇ НАЦІЇ

Це стара приповідка, що від ворога треба і можна вчитися. І я писав вже про це в різних дописах з краю. Тим разом хочу ще зілюструвати це старе, а таке хосенне твердження на прикладі нового звороту в політиці світового життя.

За останні часи спостерігаємо деякий зворот у відношенні до двох диктатур, що існують у країнах найбільшого скупчення жидівства: в СССР і в польській державі.

Перед війною жиди виступали завше чемпіонами демократії, свободи преси, зборів, ідеї парламентаризму і т. п. Вони були записаними борцями з всякою „реакцією“ і монархіями, особливо з царатом. Але ось царат впав, демократія (Керенський, кн. Львов і т. д.), що прийшла по ним — теж впала. Наступила найогидніша в світі диктатура большевизму, яка в тій усьому була всі — певно не мали — страхіття царського режиму. Здавалось, що жиди, як щирі оборонці демократії, повинні тепер стати такими ж ворогами большевицької тиранії, як вони були ворогами тиранії царської? Але так не є. Ми бачимо щось зовсім протилежне. Жидівська преса назагал вибіло большевицький режим, і то де й як може. Вона остерігає, але послідовно обробляє громадську думку в такий спосіб, щоб настроїти світ на користь Советів і большевизму. Ми бачимо далі, що ніякі огляди гуманності, ні голод в Україні, свідо зорганізований комунізм, ні масові масакри — словом ніщо не змінє погляду жидів на СССР. Вони далі роблять Советам рекламу.

Звідки це взялося? Звідти, що жиди керуються у своїх симпатіях лише інтересами своєї національної колективності. Жиди, як знаємо, відгравали ще недавно перворядну роль в СССР. Вони були ланками багатьох комісаріатів (опускаю тут знані всі імена). Вони трясли советською бюрократією (яка є не лише політична, як скрізь, але й економічна в країні крайнього етатизму), а трясучи советською бюрократією, трясли теж і цілою велитенською імперією... Ось чому вони всу-

переч ніби своїм демократичним протидиктаторським засадам відносилися так толерантно до большевицької диктатури. Цього вимагав їх національний інтерес.

Але ось ця диктатура Сталіна робить зворот — не знаємо свідомий чи ні — і починає чіпати і жидівський елемент в советській бюрократії (хоч в цілім наставленні режим Сталіна є далі фільосемітський). І що завважимо? Ото наставлення жидівської преси до диктатора мінється... Як тільки поставили під стенку Зиновєва, як засудили Радека й інших визначних жидів — жидівська преса нагло відкрила советський деспотизм. І осудила советську судову процедуру, як ганьбу нашого віку і т. п. Доки під тим деспотизмом терпіли наприклад-мільйони українських селян, доки розстрілювали українських учених, жидівська преса звеличувала Сталіна й Радека. Але як тільки потерпіли Радеки-Собельзони, — жиди обернулися (хоч і делікатно) проти большевизму і знову відкрили своє — демократичне серце. Ось так ставиться у жидів інтерес жидівства — понад усе, понад засади!

Подібне є теж відношення польської жидівства і його преси і до режиму санациї в Польщі. Спершу і тут жиди були демократи. Але коли серед демократії зачала брати гору „народова демократія“, настроєна по анти-семітськи, — жиди радо привітали „травневий переворот“ Пилсудського з 1926 р. Потім через те, що що виселювали з політичного життя сойм, — був фільосемітський, жиди підтримували його всіма силами проти демократії, забуваючи мовчанкою Березу і т. д. Але ось тепер цей санацийний режим, лишачись політично таким самим антисоїмовим і антидемократичним, — зачав аранжувати деякі антисемітські тенденції, згідно зачав толерувати ці тенденції в польській суспільності, — і от ціле жидівство знову пішло проти диктатури, і знову стало демократичним, знову ліпить людський фронт, знову накладає з соціалістами, і знову кокетує з комуністами... А

робить це тому, бо на його думку, цього вимагає колективний інтерес жидівства як цілості. Хай отже живе цей інтерес, геть формули і гасла! Ось є та риса, яку зраджує врешті не лише жидівство і яку нам варт булоб засвоїти й собі. Тоді напр. не булоб українців, які — в ім'я тої чи іншої засади — кумалися би з комуністами, які винищують Україну, не булоб українців, які ведуть ізза політичної

теорії завзяту кампанію проти тих держав, які в Україні нічого злого не зробили і т. д. Тодіб вирівналася і стала ясною наша політична лінія, тодіб не були ми вічними „шабесгоями“ на службі якоїсь чужої ідеї, яка вміє прикривати свої інтереси, інтереси чужого колективу, гарними гаслами — як „вабиком“ для нас. Тодіб наша нація й її інтерес дійсно стали би нашим найкращим гаслом...

КОЛЬОНІЗАЦІЙНИЙ ПОХІД

Справа парцеляції великої посілості на українських землях у Польщі викликала о правдане затривоження серед нашого громадянства. Вже теперішня практика виказала, що в існуючих умовах парцеляція в Східній Галичині, чи на інших українських землях, це в дійсності кольонізаційний похід на наші землі. Зокрема, з хвилею, коли набуття землі з парцеляції узагальнене від затвердження міністерських властей, цебто старостів і воеводів, український селянин втратив можливість набувати парцельовану землю. Ніякої зміни на крає не наступило в цьому напрямі з ерою т. зв. нормалізації українсько-польських взаємин, не зважаючи на те, що саме тут була і є змога вияву доброї волі з боку польського громадянства. Навпаки! Останні дні виявили голу дійсність та розвіяли всякі сумніви в цій наболілій у нас справі.

Перед кількома днями появилася в польській пресі маніфест 74 польських організацій Східної Галичини в справі плянної парцеляції. В маніфесті говориться, що з розпарцельованої землі в кількох парцеляціях понад 300,000 га українське населення одержало понад 220,000 га, а решта, цебто ледви 30 проц., дісталася в польські руки.

Для належного зорієнтування нашого громадянства, як польська сторона ставить цю справу, наведемо декілька найбільш маркантних постулатів з цього маніфеста: Польське громадянство, каже маніфест, домагається солідарно:

1) Нагальне темпо парцеляції слід спинити і перевести парцеляційну акцію в спокій, за пляном, який реалізує засаду, що польська земля мусить

бути вжита виключно для скріплення польського елементу.

2) У кожній парцеляційній і мельорацийній акції треба передовсім узгляднювати інтереси польського населення, докритого до теперішнім ходом парцеляції, а всяку самоволю в диспонуванні землею в некорист польського стану посідання безоглядно під загрозою гострих санкцій припинити.

3) Безпека держави вимагає, щоб через використання цілого остального запасу землі, пересунути границю сильних полями заселених територій з заходу більше на схід і через відповідне перегрупування, створити сильну базу польської народності на території трьох-полуднево-східних воєвідств.

4) Обділювання землею мусить відбуватися в постійному зв'язку з польською акцією в ділянці релігійній, культурній, суспільній і господарській, що стремить до скріплення польського елементу.

Очевидно, що запланована цифра 220,000 га розпарцельованої землі, яка нібито перейшла в українські руки, є наскрізь довільна, що зрештою можна виказати на підставі статистичних даних.

Напр. у книжці „Тернопільське воєвідство“, що її видав у 1931 р. комітет воєвідської рег. вистави в Тернополі читаємо, що між набувцями ґрунтів з парцеляції було 25,513 (50.9%) римо-католиків, 24,115 (48.2%) греко-кат., 337 (0.7%) жидів, 85 (0.2%) інших. Значить з розпарцельованої землі українці не набули навіть половини. Слід завважити, що справа парцеляції представляється для українців це куди гірше у двох інших воєвідствах: львівському і станіславівському. Цю цифру — нібито набутої українцями землі, ніто набутої українцями землі, автори могли піднести ще вище, й першо подаваюча більшість польського загалу прийняла би як неоспориму „правду“. Та це нас не дивує. Натомість дивує нас, як під тою роду маніфестом могли поставити свої підписи такі товариства, як Польське Наукове Т-во, або Архидієцезальне Коло оо. Префектів.

Що торкається домагань виданих у маніфесті в зв'язку з парцеляцією, то слід завважити, що їх зміст проречисто говорить, що тут іде не про соціальні, але наскрізь політичні, чи радше національно-політичні огляди. Українці, як це зрештою заявив голова УПР у соймі, не ставили справи так, що земля з парцеляції земельної власності в Сх. Галичині має йти виключно в українські руки. Натомість українська сторона застерігалася й застерігається рішуче проти кольонізації, цебто проти спровадження польського елементу в інших воєвідствах, мотивуючи це зовсім слушно й так уже аж надто великим переселенням наших етнографічних земель у Польщі. Не від речі буде пригадати теж, що польський сойм ухвалив закон з 22 вересня 1922 р. (про засади загальної самоуправи), якого 21-ша стаття визначно каже, що на території східно-галицьких воєвідств ані держава, ані ніяке самоуправне публічне тіло не може переводити кольонізації.

В той час ціла низка польських організацій, які в інших випадках підкреслюють виразно потребу правосуддя й шанування законів, тут, якщо йде про українців не тільки, що нехтують постанови цього закону, але без обиняків проповідують кольонізацію як засіб польщення українських земель. Очевидно згаданого маніфесту ми, українці, не можемо собі легковажити. Це тим більше, що погляди неофіційних кругів у справі парцеляції чи радше кольонізації наших земель є однозгідні. Так згаданий маніфест настроює польських селян з корінної Польщі на боеву нуту, річ очевидна.

„У Східній Галичині, говорив самопевно в соймі польський посол Шебеля, нема перенаселення. Тому нехай українці не дивуються, що одні ділянки там зявляються й будемо сусідами. Мусимо йти до Галичини, бо це гін польських мас“. Таку заяву складає польський посол після проголошення 4-літнього інвестиційного пляну, на підставі якого майже всі фонди призначаються на розбудову господарського життя центральних воєвідств з повним поминенням земель, замешкалих українцями.

Очевидно, що в обличчя цих маніфестів і заяв, українське громадянство виявляє оправдане хвилювання, яке в свою чергу матиме вплив на дальший уклад українсько-польських взаємин. — („Новий Час“).

ЯК ВИГЛЯДАЄ ПРОПАГАНДА КОРОСТОВЦЯ?

В нашій часописі вже нераз була згадка за політичного спекулянта В. Коростовця, що виступає в Англії як репрезентант „гетьмана Павла Скоропадського“. Як відомо тут в Америці пробує дещо представляти його як „українського патріота“ та „визначного дипломата“. Та який він „українець“, хай посвідчить це й це повідомлення про „дійсність“ Коростовця і його „московське походження“, яке нам щойно надіслано з Англії. В надісланому газетним витинку читаємо дослівно ось що:

EMINENT RUSSIAN TO LECTURE AT SWANSEA

Under the auspices of the West Wales Ashridge Circle, Dr. Vladimir de Korostovetz, will lecture on „Fascism“ to-morrow evening, at 7.30, in the Ballroom, Constitutional Buildings, Walter-road-Swansea.

Dr. Korostovetz is a distinguished lecturer, and member of a Russian family prominent under the Czarist regime.

His father was colonel of a famous Russian regiment and enjoyed terms of intimate friendship with the late Czar.

Dr. Korostovetz some years before the outbreak of war in 1914 entered the Russian Foreign Ministry and served continuously in a position of responsibility until the Russian Revolution.

ESCAPE TO POLAND

All the family estates in the Ukraine were confiscated and Dr. Korostovetz and his family, after many adventures and hardships, escaped to Poland.

He is a staunch Conservative and lectured in many parts of England and before many notable societies. He has also lectured at Ashridge, and is always willing to be of service in its interests.

Dr. Korostovetz will be the guest of Mr. and Mrs. W. F. Brook, of Pennard.

(South Wales Evening Post, February 16, 1937.)

Чому ти поправді такий песиміст?

— Знаєш, скажу тобі правду: я позичив раз гроші одному оптимісту.

М. О. Лейкін.

ПІД ЕСПАНСЬКИМ НЕБОМ

Гумористична повість.

(11)

Іванів пробував іще порозумітися з кондуктором, та цей дав сигнал до від'їзду й Іванів ледви всів вскочити до вагону. Тут став будити сплячого черця.

— Падре! Пробудися! Ма-дер! Жінка мені пропала! Еспоза! — кричав і шарпав черця за рукав рясн.

Застаний чернець отворив очі та видивився на зажуреного Іванова.

— Падре! Жінки нема... Ма фем-перді!

— О! Еспоза? — спитався чернець.

— Так, так... Жінка... Еспоза... Воля, що її нема... — лементував Іванів.

— Кого? Уаундо? Де еспоза? — допитувався чернець.

— Не знаю... Же не се та... Я спав... Же дормір... Мусіла остатися десь на стації.

— Сі, сі... — говорив чернець, задумавшись.

— Шож тепер робити, падре? Вона не має білета, ні грошей... Сан аржан...

Чернець не відповів відразу. Виняв табакірку, зажег табак і підсунув Іванову. Іван відліхнув сердито табакірку та сказав:

— Що? Жінку схопили опришки? Ах, я нещасний! — озвався Іванів і зірвався з місця.

— Потрібна жандарм, не телеграф... — говорив чернець.

— Якжеж ми могли всунути так твердо, що не чули, як опришки схопили мою жінку? Так це неможливо...

Чернець глянув на нього, потім торкнувся великим пальцем його грудей і себе та сказав:

— Ти бувши п'яний... Я бувши п'яний... Опришка ввійшов і забрав еспоза...

— Ні, ні... Це виключене... Вона булаб кричала, а я був би пробудився, бо вона має такий сильний голос, що моглаб навіть і п'яних побудити.

— Я сплю на музику... Сплю на співання...

— Однак я був би пробудився, падре, хіба, що вийшов з вагону та що її опришки схопили на двірці. Розумієш, падре?

— Сі, сі... — притакнув чернець. — Телеграф є. На стацію говорити жандарм...

— Поговори, отче, з жандармами. Може Бог дасть, що віднайдемо її та що моя розпущка скінчиться. Може жінку схопили опришки, то скільки треба би за неї зложити окуп? Готові зажадати дуже багато.

— А! Сі... сі... Дінеро багато... Десять тисяч. Два десятки тисяч... Я не знаю...

— Ах Боже! Відкіляж, я візьму стільки грошей! — озвався Іванів.

Нарешті поїзд зупинився на стації. Чернець висів із вагону з Івановим, який втиснув йому в руку золоту монету, щоб заплатити телеграму. Як стрінули машируючих жандармів, чернець став розповідати всю історію до еспаньки, а жандарми похитували головами, начеб заперечували.

— Не є опришка... Но... — сповістив чернець свого товариша подорожі.

— Слава Богу! То мусіла зализнитися на якійсь стації? — говорив уже спокійніший Іванів.

Нараз роздався бряккіт скла, що падало з вікна вагону, на якому був напис „Товариство“.

Рівночасно почувся теж жіночий голос:

Відчиніть мені двері! Шож це за порядки! Сиджу тут замкнена вже дві години!

Іванів озирнувся і побачив у розбитому вікні на свою велику радість заплакане лице своєї жінки.

— Серденько! — викликнув він, підбігаючи до неї.

Чернець намагався відчинити двері переділу, та даремно, вони були замкнені на ключ. Прикликати кондуктора, однак виявилася, що ключ забрав зі собою надкондуктор. Та знову він пішов на вино до венті. Піснали за ним, та коли не приходив, падре пі-

шов сам до венті привести його.

Іванів стояв під вікном і слухав жалів Глафірі Семенівни.

— А то раз дурні! Замкнули мене та забули зовсім про те, Сиджу в цій задусі вже більше як дві години. Я добувалася на кожній стації, та ніхто не приходив відчинити мені, Вікна я не могла відчинити, тож вкінці рішилася вибити шибу.

Слава Богу, що тобі прийшла така думка до голови. Я думаю уже, що тебе схопили опришки. Буджуся і дивлюся, а тут тебе нема. Я пробудив того черця і ми стали нарадовуватися, що з тобою могло статися. А що й чернець говорив, що тебе могли схопити опришки, то ми саме збиралися телеграфувати на всі усюди.

Вкінці з черцем надійшов надкондуктор, а як увільнив Глафіру Семенівну із запертя, зажадав заплати за вибиту шибуб. Чернець став із ним свари́тися по еспаньки, звільнив начальника стації. Іванів плював і кляв, однак вкінці заплатив, скільки домагалися, бо боявся протоколу й інтервенції жандармів.

Схвильована Глафіра Семенівна довго це потім говорила:

— Десять франків за розбиту шибуб! Вони самі винні тому. Чому мене замкнули? Злодії!

(Дальше буде).

НА БІЖУЧІ ТЕМ-И

ВЕРНУЛА „ПРОСПЕ-РИТИ“?

Понад 1,300 лідерів Демократичної Партії зібралися в Вашингтоні, в Мейфлавер Готелі, щоб відсвяткувати перемогу цієї партії при президентських виборах.

Учасники бенкету платили по 100 доларів кожний за вечеру, що вартує 5 доларів.

Як видно з цього доповіді, в деяких кругах американського громадянства вже скінчилася криза й вернувся добробут.

ПРОБЛЕМА ПЕРЕД МОЛОДІЮ.

Ньюйорський щоденник „Дейлі Ньюз“ подає кожного дня відповіді ріжних людей на поставлене газетою питання практичної ваги.

Оноді „Дейлі Ньюз“ поставило питання: Що є найважливішим питанням, яке стоїть перед молоддю краю?

Газета домагалася відповідей на це питання від президента студентської ради, від редактора студентського часопису, від президента „старших“ студентів Ньюйорського університету, від президента „молодших“ студентів і від одного з студентів першого року. Словом, лишень від представників самої молоді.

У нас, як хочуть знати відповідь на таке питання, питаються не студентів, а старших. Мовляв, що є найважливішим питанням перед молоддю, цього молоді не знає.

НАЦІОНАЛЬНА ТРАДИЦІЯ.

Мало є понять, так спірних, як поняття національної культури. Про неї всі говорять, але кожний її інакше поясняє.

Секретар стейту Кордел Гол додає ще один прицинок до розуміння національної культури, коли він каже, в заяві до німецького уряду, що „в цьому краю право свободи слова є гарантоване кожному у горожанинові конституцією і шановане як частина національної традиції“.

В американським поняттю дати всякій людині право сказати свою думку вважається суцього частинкою культури народу. Кажучи, що Америка все зносилася з іншими державами на засаді пошанування чужих прав і по-

чувань, Кордел Гол підсуває думку, що Німеччина не вважає свободи слова складовою частиною своєї національної культури.

ТЕЖ НАЦІОНАЛЬНА КУЛЬТУРА.

У палаті послів британського парламенту дебатовано проект закону про охорону для старих і спрацьованих коней.

Один з послів сказав, що в краї, як Франція й Бельгія, де старих коней трактують зле. Виходило би, що в Англії їх трактують добре.

Значить, англійці люблять ухажувати за людьми, що відносяться добре до коней.

Чи не було би цікаво подивитися, як ріжні народи відносяться до людей? Наприклад, до старих і спрацьованих людей?

ЗАПЛАТА СВАТОВІ.

Суд в Монреалю, в Канаді, розглядав питання: чи сватові належиться заплата?

Справа виринула серед місцевих жидів. Л. Паскаль пізвав у суд С. Шапіра за заплату за труди, які він мав при сватанню дочки Шапіра за Давида Дененберга. Паскаль казав, що вони згодилися були, що Шапіро заплатить за це сватання 200 доларів. Шапіро дав Паскалеві завдатку 10 доларів, а лишився винним 190 доларів. Як уже відбулося весілля, Шапіро не захотів платити решти, а коли Паскаль його пізвав у суд, адвокати Шапіра говорили, що заплата за сватання є беззаконна, бо протилжна публічному порядку й добрій моральності.

Суддя приказав Шапірові заплатити Паскалеві 190 доларів та сказав: „Якби більше людей дружилося й лишалося подружжями, сповняючи свої подружні обов'язки, то з цього публічний порядок і добрі обичаї тільки скористали би“.

Цей погляд на заплату сватові протилвиться поглядом словянських народів, за котрим іде й закон у багатьох краях.

ТО ТАКИЙ ОБРАЗ...

Подаючи критику одної фільми, виставленої недавно на Бродвею, Френк Нюджент, фільмовий критик „Нью Йорк Таймсу“, описує, яке поняття має автор цієї фільми про становище газетного репортера.

Гелен Джепсон розказує, чому вона вибирає Локкіс для свого голосу

ЛЮБИМА ПРИМАДОННА МЕТРОПОЛИТЕН ОПЕРИ КАЖЕ:

„Сезон опери і концертів означає, що мій голос і горло мусять бути неодмінно в знаменитім стані. Тому, хоч в більшості я курю під час моїх вакацій, для мене надто важним є те, щоб бути обережною в виборі моєї сигаретки. Я курю Luckies, бо я люблю їх смак і відчуваю, що це розсудніше вибирати для мого голосу легке курення.“

Helen Jepson

НАЙКРАЩИЙ ПОТІОН — „СМЕТАНКА З ВРОЖАЮ“

Незалежний дослід зроблено недавно між професіональними чоловіками й жінками — адвокатами, лікарями, лекторами, вченими й іншими. З тих, котрі сказали, що курять сигаретки понад 87% заявило, що особисто вони воліють легке курення.

Мисс Джепсон потверджує мудрість цього вибору й це саме роблять інші провідні артисти радіо, сцени, екрану й опери. Їхні голоси, це їхнє багатство. Тому багато з них курять Luckies. Ви також можете мати охорону горла, яку дає Luckies — легке курення, вільне від певних шорстких подратувань, усунених за допомогою особливого процесу „It's Toasted“. Luckies лагідні для горла.

Легке Курення

„It's Toasted“ — Це Охорона Вашого Горла

ПРОТИ ПОДРАЗНЕННЯ — ПРОТИ КАШЛЮ

Copyright 1937, The American Tobacco Company

Цей репортер правильно засипляє рано, зашто його редактор виганяє з роботи. Він собі з цього нічого не робить, бо до вечора він відкриє таку новину, що лишень він її має. Як він зателефонує до вістки до редактора, цей підвидає йому заплату й наймає наново. На другий день діється те саме.

Критик каже: „Ось такий то вам образ.“ Себо то в ньому такої брехні багато. І критик каже, що цього роду образ може спричинити глядачеві нестримний сміх. Себо то брехливої фільми пересічна людина знести не може.

Та звісно, не всі глядачі такі. Є й такі, які тим краще почуваються, чим більше в фільмі набрехано.

ЩО РОБИТЬ ГІТЛЕР?

Гітлер став видимо дуже вигідною фігурою для всякого, що хоче своїми висказами роздобути собі розглас.

Перед федеральним судом в Ньюарку, в стейті Нью Джерзі, дві робітничі юні побивалися від суду заборони проти міської поліції в Джерзі Ситі, котра, мовляв, перешкаджає пікетувати. Начальник поліції зізнав на суді, що він дав поліції приказ, що вони мають право виводити з міста всякого, кого вони вважають небезпечним у місті.

„Як це ви рішаєте, хто нуди чи поезію до редакції бажаним“, сказав суддя, торського коша.

„то ви ставите себе в становище Гітлера“.

ЗНАЙШОВ СПОСІБ.

Підчас дебати над недоборами англійських залізниць, що велася в британському парламенті, єпископ Лондону подав заводний плян на ці недобори.

Казав єпископ, що залізничні всі поплачувалися би, якби в краю було більше людей. Отже на банкрутство залізниць проста зарада: треба англійцям мати по більше дітей. Наприклад, 10 мільонів англійців більше й все розв'язане.

Досі мали діти з ріжних причин. Одні тому, що інакше не могли. Інші тому, що хотіли мати потомство. Ще інші тому, що люблять діти. І так далі. Тепер треба мати діти, щоб англійські залізничні не збанкрутували.

Чи не порушує це старого питання: чи ніс для табаки, чи табака для носа?

У редакції.

Дописувач: Чи можу бачити редактора?

Адміністратор: Редактора під цю пору нема у бюрі.

Дописувач: То нічого. Думаю, що й ви зробите для мене те, що редактор мав зробити.

Адміністратор: Шож таке?

Дописувач: Прошу кинути чи поезію до редакції бажаним, сказав суддя, торського коша.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ПІДСТУПНА БОЛЬШЕВИЦЬКА АМТАЦІЯ.

Большевицькі агенти підшпилюються на всі лади, щоб знову втиснутися в українське життя, та потягнути за собою український загаль. Вони устроюють ріжного роду балі і забави даючи дуже дешвіні на тикети; продають свою большевицьку літературу майже за безцінь, відтягають наших людей від солідних і чесних асекурацій, а затають до большевицьких, ніби „дешевих“, а для більшого туманення ще й випускають ніби українські фільми.

Большевицькі це спритні агітатори. Вони як зачнуть промовляти, то нераз заманять в свої сіті навіть свідомішого українського громадянина. І тут лихого. Бо коли свідоміший громадянин дасться зловити на їх підступ то що тоді говорити про менше свідомих. Тому загаль мусить добре на це пачувати.

УВАГА! УКРАЇНЦІ В ЙОНКЕРС, Н. Й., І ОКОЛИЦІ В СЕРЕДУ, 10. БЕРЕЗНЯ (MARCH) 1937

BROADWAY THEATRE
484 SO. BROADWAY, YONKERS, N. Y.

буде висвітлена

НАТАЛКА ПОЛТАВКА

СПІВИ — МУЗИКА — ТАНЦІ
Початок першої вистави в годині 6-тій вечором, а буде продовжуватися аж до 11:15 вночі.

Корпорація запрошує всіх громадян міста Йонкерс, Гейтінгс і інших близьких околиць прийти на цю виставу.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

НЬО ЙОРК, Н. Й.

Концерт в честь Ольги Басараб.

Кожного року патріотичне жіноцтво міста Нью Йорку віддає поклін мучениці Ользі Басараб. Цього року, дня 14. лютого, воно також виконало цей свій патріотичний обов'язок, влаштувавши концерт в честь цієї найбільшої героїні української революції.

Рано цього дня відправлено в український католицький церкві св. Юрія при 7-мій вулиці, і в українській православної церкві св. Володимира при 14. вул. панакхиди, на які чварилися громадні наші громадяни. Підчас панакхиди були проведені збірки на ту ціль, за яку згинула Героїня.

Вечором того дня відбувся в Українським Народним Домі жалібний концерт, що його влаштувало жіноцтво, зорганізоване в Українським Червонім Хресті ОДВУ в Нью Йорку. З приємністю треба ствердити, що членниці У. Ч. Х. доложили всіх старань, щоб цей концерт випав якнайкраще.

Пані Гладун, референтка У. Ч. Х., відкрила це свято короткою промовою, та попросила прихвильних віддати честь героїні Ользі Басараб повстанням з місць. Далі вона зясувала, чому полягає героїзм Ольги Басараб, й зазначила прихвильне жіноцтво наслідувати цю героїню в її ділах. Мішаний хор ОДВУ під управою Ю. Кириченка відспівав пісню. На моголи Ольги Басараб. Маленька Іруся Близнак віддеклямувала поему „Духові Ольги Басараб“. По англійськи виглобсила дуже річеву промову панна Попів, закликаючи американсько-українські дівчата вступати в членниці У. Ч. Х. Як чергову точку гарно відспівала сопранове солю панна Поліщук. Милою появою була друга деклямація малої декляматорки панни Е. Демидчук, як далші точки слідували знову хорів виконання.

В другій частині відспівали панночки Поліщук і С. Гук дует, а далі слідувала головна промова пані Марії Демидчук. Промова була багата змістом і дуже добре передана. Бесідниця зачала від найдавніших, книжних часів, вичисляючи героїні зусилля української жінки. Між іншим вона підчеркнула, що в давніх часах і в козацьких, героїні жінки з виного роду. А в найновіших часах появляються вже в нас героїні з низів з селянських стріх. Своєю промовою бесідниця закінчила словами: „Залишіть слези, ридання, а берімося до діла і працюймо так довго, поки не засяє сонце волі на нашій Україні“. Її мову публічні нагородили різними оплесками.

Далі йшли прикрасні солювочки панночки Лідії Корещук і деклямація панни М. Білик. На кінець хор ОДВУ знову відспівав кілька українських пісень. Національним гимном закінчив цей так гарно виведений жалібний концерт.

Н. Д.

Батьківська рада.

— Що ти сказала йому, що не вийдеш за нього? Таж він тобі говорив, що не може жити без тебе!

— Інші говорили те саме.

— Може бути. Та я гадаю, що вже країна пора, щоб ти одному з них уратувала життя!

— Мамо, що то є кентавр?

— Такий звір: пів людини і пів коня.

— А де він спить? У ліжку чи в стайні?

Календар ЗОЛОТИЙ КОЛОС

З М І С Т:

Календарійна Частина: Місяці з 1937 року з історичними спогадами, погодою й господарськими пригадками; Церковний календар; Міри і ваги; Важні дати з історії України; Держави свілого світа; Табеля відсотків, і т. д.

Практичні Поради: Як самому діти до кожуха; Як самому робити шити; Дрібні лікарські поради; Як зела збирати, і т. д.

Жіночі справи: Гайка; Діти мусять бути щасливими; Причта про грядку; Не вільно кривдити дітей; Жінки, вважайте на своє здоров'я; Як поліпити собі щоденну працю; Дрібні хатні поради; Зготовмо щось смачне; Промова в День Мами; В яких лігах найліпше дружитися, і т. д.

Господарська Частина: Як і що робити, щоб не бідати; Як Андрій став паном; Де шаста шукати; Десять заповідей охорони тварин; Що оплачується сити; Як відбрати і перешковувати мід; Смачне печиво з меду; Як робити порічкове вино, і т. д.

Письмевнича Частина: Українські Снові Стріпльї в 1917 р.; Про визначних українських селян; Про Олександра Добуша; Переказ про Дідуша; Героїська історія Зеленого Острова; Як булав тепер війна; Як має поводитися культурна людина, і т. д.

Приповідки, жарті, образки, пісні, вірші і т. д.

Ціна 60 центів.

„СВОБОДА“
83 GRAND ST., (P. O. BOX 346), JERSEY CITY, N. J.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЮ.

ГЕМТРАМК, МІШ.

Коляда на визвольну боротьбу і Рідну Школу.

Як минулого року, так і цього, члени 4 від ОДВУ ім. Голівського в Гемтремі, Міші, пішли з колядою на народні ідла, в першій мірі на визвольну боротьбу і Рідну Школу. Справа вимагала, щоб піти хоча б на Рідну Школу, хоч в часі сьвіт падав дощ, який перешкодив відвідати всіх добрих людей. Та ми вірили, що наші добрі симпатки своєю колядою самі зложать. Ми заклали \$169.75 на визвольну боротьбу і \$56.66 на Рідну Школу. Хай це послужить доказом, що українське громадянство ставить справу визвольної боротьби і справу Рідної Школи на першому місці навіть тут, на землі Вашингтона. Жертводавцям складаємо широкі подяки.

Та треба тут ствердити велику байдужість деяких наших старших членів і молоді. Бо якби не та байдужість, то цього року ми мали би далеко більший успіх. Але до цього треба було більше коладників, бож тяжко вимагати, щоб один гурт обходив усіх прихильних нам українських громадян. Нам потрібно більшої карності.

Зложили коляду на визвольну боротьбу по \$5: Тов. Ім. М. Шашківський, \$4: Н. Союзу, \$3: Н. Горинь, \$2: П. Войтович, \$1: Е. Козак, \$2: І. Срібник, \$2: С. М. Головачук, \$2: Дирбачук, \$2: Кучук, \$2: Чубка, \$2: Розмаринович, \$1: Кривий, \$1: Сташків, \$1: Цибук, \$1: д-р С. Тиханський, \$1: А. Т. Кібер, \$1: Заболонський, \$1: Бугай, \$1: Джумага, \$1: Дубик, \$1: Сеньків, \$1: Кривий, \$1: Боднар, \$1: Курчак, \$1: Митро, \$1: Муляр, \$1: Машталер, \$1: Трусь, \$1: Стахів, \$1: Холєва, \$1: Скала, \$1: Війтович, \$2: дрібні датки; по \$1.25: І. Голда; по \$1: А. Іванович, Г. Шеремета, С. Лисак, С. Стецюк, Н. Трив, Павлусько, А. Кучук, О. Курочка, Р. Романів, Т. Губовський, І. Рунка, С. Кузьмич, М. Чорний, Н. Петрук, В. Протіпак, В. Бударович, І. Стецьмак, В. Крушельницький, В. Ничай, Я. Бойко, Н. Тиро, П. Сеньків (другий), В. Тирула, М. Кулинич, В. Кіцул, П. Вавровський, Г. Кривийський, М. Шаран, Т. Данилишин, С. Данилишин, І. Кардаш, В. Гарканий, М. Бабій, С. Вовк, С. Присташ, А. Бабак, В. Кушнір, М. Прихитко, І. Вайда, І. Спендак, Б. Богач, П. Когут, М. Сосновський, І. Гайдук, С. Шумняк, В. Селлар, П. Андрушків, П. Андрушків, А. Кук, І. Кук, Т. Статкевич, Д. Гаврилюк, О. Сіда, А. Патра, І. Гришко, Д. Гох, І. Левкович, І. Кульчицький, Ю. Крук, П. Старжинський, Анна Сірко, І. Костюк, І. Лопатинський, Р. Писький, Д. Воронівський, В. Яремчук, Л. Василько, І. Кульчицький, П. Стефанюк, І. Чайковський, П. Гурняк, С. Золотий, Н. Н.; по \$0.50: І. Кудла; по \$0.25: П. Прокопів, Ф. Адамчук, А. Ног, Качковська, І. Ядловський, Д. Рубаха, А. Шипа, П. Рудик, М. Галаберда, І. Беднарський, С. Ковальчук, Г.

Шипа, І. Марко, М. Пошик, С. Харківський, М. Козак, \$2: І. Голда; по \$1: Рідну Школу; на забаві Нового Року в Домі Українського Дем. Клубу, на алан д-ра Кібер, гості зложили \$11.66. Коляда по \$5: Тов. І. Франка, від 146 У. Н. Союзу, М. Якимів; по \$3: А. Холєва; по \$2: П. Нагіряк, П. Ганич, О. Пазирин, І. Либас; по \$1: Д. Верчук, В. Холєвий, Ю. Гринчук, Д. Сеняко, Т. Кіш, Я. Гумен, М. Таркевич, І. Івасюк, Т. Гаврилюк, Т. Заць, М. Тимішук, І. Чис, В. Панчишин, Л. Цегольнич, О. Шандак, О. Брунець, І. Діш, С. Зинюк, І. Скович, Ю. Вітенко, П. Тішук, М. Федюк, І. Лучка, І. Я. Грігарський. Гроші вислали до Центр. ОДВУ.

ОБУРН, Н. П.

З коляди на народні цілі.

Як по інших українських громадах, так і в Обурні, Н. П., знайшлося кілька охотних громадян, які пішли з колядою, щоб призначити дещо жерв на потреби рідного краю. Серед тих громадян були: І. Наугольнич, І. Ковковський, А. Двораківський, Д. Правак, Е. Саварин, М. Вільнінський, А. Шварик.

Жертвували такі особи по \$5: W. H. Meghar, Joseph Noga; по \$3: John Riwinsky; по \$2: Dewey Bennet, Sally An Bakery; Dr. Okonewsky \$1.85; по \$1: О. Проци, Т. Ждан, М. Курія, А. Шварик, Тов. Сір, Бр. св. Нікола, Ів. Карпінський, П. Пері, П. Бомербах, Мих. Клішечин, О. С. По-бучський, А. Двораківський, І. Дішівський, К. Богнер, О. Горбаль, І. Каганяк, М. Яхак, Г. Мулик, С. Зинюк, І. Наугольнич, І. Ковковський, Т. Олішник, Т. Кабоп, І. Дранчак, М. Савран, Б. Лучка, М. Гробиш, І. Голіборода, М. Голубський, І. Севич, І. Кірин, К. Сін, Д. Гаврильський, І. Куречка; по \$0.50: П. Савка, А. Холєва, І. Дани, Т. Дакуняк, А. Бискош, Я. Смоляк, Д. Матей, В. Пилипак, А. Масель, І. Митро, М. Коваль, М. Рудак, Ю. Пінель, В. Кшижак, М. Фромель, І. Намісник, І. Охман, Р. Мозола, О. Мильчаківський, І. Шербія, М. Ламічак, П. Намісник, В. Халанич, Д. Скомський, Р. Цікешин, І. Вілентий, Д. Федичкавич, В. Нусь, М. Білківський, Е. Саварин, П. Іванічський, В. Діман, П. Шевчик, Д. Правак, Гр. Орішник, І. Орішник, С. Батко, І. Баран (мол), В. Борачко; по \$0.25: І. Гуменський, Е. Чайка, С. Мригауд, І. Муришка, Ю. Рогачевський, Г. Смоляк; Б. Лепак \$0.25; по \$0.125: І. Шапак, Т. Мельник, І. Кучурак, А. Білак, І. Паламар, П. Неронський, І. Тарбай, А. Бискош, М. Смоляк, М. Калітан, Г. Мельник, Д. Федич, С. Лапай, Т. Шапак, М. Митруцький, М. Базар, А. Намісник, М. Бельгош, А. Білківський, І. Гуманський, І. Муришка, С. Сидор, С. Богдан.

Коляда було \$81.50. Розходи \$3. Липилося \$78.50. Крім того Захарій і Текля Куречка зложили \$2 як членську вкладку до „Просвіти“ у Львові, \$2 на Рідну Школу і \$1 на політичні вазни. Разом вислається через Обеднання на потреби Старого краю \$83.50.

І. Ковковський.

КЛІВЛЕНД, О.

З панахиди на визвольну боротьбу.

Дня 14 лютого ц. р. в українській католицькій Церкві в Клівленді відправлено панахиду по бл. пам'яті Ользі Басарабовій. У зв'язку з тим переведено в церкві збірку на визвольну боротьбу, себто на ту ідею, за яку віддала своє життя О. Басарабова. Панахиду відправив о. В. Меренків, а збіркою записали церковні урядники і Червоний Хрест ОДВУ. Жертвували: по \$1: М. Декан, Т. Болечко, Ф. Ольхо-

вий, М. Сентій, Загута; по \$0.50: С. Бібановська, пані Кренціглова, пані Вербінська, Анна Декан, В. Кліш, М. Болечко. Решта дрібними датками. Разом зібрано \$28.74. Гроші вислали через Обеднання на призначену ціль.

М. Декан, секр.

ГАРТФОРД, КОНН.

На Рідну Школу.

Братство св. Івана Хрестителя, від 277 У. Н. Союзу ухвалило дати з каси на Рідну Школу \$12.75, а від членів зібрано \$7.25. Разом вислали до краю через Обеднання \$20 з призначенням на Рідну Школу.

Уряд Братства.

ГАРТФОРД, КОНН.

На Рідну Школу.

Братство св. Івана Хрестителя, від 277 У. Н. Союзу, ухвалило на своїх місячних зборах висигнувати з братської каси \$12.75 на Рідну Школу. На ту саму ціль зложили члени відділу \$7.25, так що разом вислали через Обеднання \$20 на Рідну Школу.

Павло Курко, секретар.

НЮАРК, Н. ДЖ.

Жертва на Рідну Школу.

Просвітне товариство „Герноніліщина“ на своїх річних зборах ухвалило вислати на Рідну Школу в старім краю суму \$25. Гроші вислали через Обеднання.

За уряд:

Д. Чорномаз, секретар.

НЮАРК, Н. ДЖ.

На Рідну Школу.

Братство св. Івана Хрестителя, від 76 У. Н. Союзу, ухвалило на річних зборах висигнувати з братської каси \$25 та вислати ту жертву через Обеднання з призначенням на Рідну Школу. Гроші вислали через Обеднання.

Іван Лисак, секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА.

На політичних вазни.

Тов. Любош, від 45 У. Н. Союзу, ухвалило на своїх річних зборах висигнувати з товариської каси \$5, та призначити ту жертву на політичні вазни. Гроші переслали через Обеднання.

Теодор Малик, секр.

БРОКЛІН, Н. Й.

На Рідну Школу й визвольну боротьбу.

Союз Українок, від 21 переслав коляду в сумі \$12 на Рідну Школу. Укр. Дем. Клуб ухвалив на річних зборах з нагоди сего Конгресу Обеднання \$10 на визвольну боротьбу, а \$5 на народні цілі. Разом вислали через Обеднання \$27.

М. Баглай.

ГАВЦДЕЙЛ, ПА.

На визвольну боротьбу.

На підвищу цілі зложили по \$1: Ф. Булка і В. Головецький, а по \$0.50: М. Джмелік, Г. Язвінський, І. Самар. Разом вислали через Обеднання \$3.50.

В. Головецький.

НОРТУМБЕРЛЕНД, ПА.

На Рідну Школу.

На підвищу цілі зложили по \$1: О. Вальчук, О. Клапо, А. Вовняний. Разом вислали через Обеднання \$3.

А. Вовняний.

РАЧЕСТЕР, Н. Й.

Комітет села Обеліція, повіт Рогатін, складає сердечну подяку рачестерській громаді за численну участь в забаві 6. лютого, в Українськ. Народній Домі 831 Joseph Ave., з котрої то забави було чистого доходу \$102.15.

Увесь дохід призначений на читальню „Просвіти“ в старім краю, в повище згаданім селі.

За Комітет:

М. Бінашевський, предс.;
М. Магомет, касієр;
Гія Бардашевський, секр.
(Огол.)

ДО ВИХОДІВ З РАДЕХІВЩИНИ.

Браття і Сестри, що вийшли з сіл Радехівщини! Чи ви подумали, що й наш повіт потребує далі допомоги, що й в нашій повіті ворожа влада прибиває українське життя, та що й в нашій повіті наш нарід усіма силами рятує наш національний доробок, наші народні інституції, наші школи.

Ось недавно прибули наші громадяни з рідних сіл Радехівщини. І як гарно вони розповідають про народне життя по наших селах, про те, що там де були коршми, сьогодні читальні, кооперативи. Як гарно описують діяльність наших аматорських кружків і сільських хорів. А які тепер гарні майстерні по наших селах і які гарні річі там виробляють! Будучи в Ньюарку я бачив такі річі з наших Нивиць,

що очам своїм не хотів вірити. А які гарні показували мені знімки з хорів з Кривого! Так, там де було колись кацарство й темнота та-п'ятка, там тепер цвіте народне життя!

Наступ з Радехівщини є по-важне число. І ми мусимо за-чати наново допомагати нашому повітові. Пам'ятаймо, що в Радехові є приватна українська гімназія, удержувана виключно жертвами українсько-го громадянства. Але, як знаємо, польська влада ставить перешкоди навіть у збиранню жертв між українцями. Та нам тут ніхто не ставить колод під ноги. Тут ми можемо зби-рати допомогу, не наражуючи на ніякі кари. І я дуже радий, що знайшлися українські жінки, що зрозуміли цю справу. Є ними ті три жінки з Радехівщини, що влаштували недавно в Ньюарку кистину, щоб при такій нагоді пору-шити справу допомоги Радехівщині. Ці жінки зробили гарний початок. І певний, що вони далі поведуть працю гарно й розумно, але їм до по-мочі мусить стати наш за-гал з Радехівщини. Бо поки-що допомагають їм більше з інших повітів, ніж наші раде-хівщини. Хто хоче ближчих ін-формацій, хай пише на адре-су: Текля Горбач, 649 So. 19 St., Newark, N. J.

До Комітету допомоги Радехівщині входять ще дві громадянки, а то: Текля Дибайло і Марія Омелянчук. Комітет просить слати жертви просто до Обеднання, або на повище подану адресу.

Від себе скажу, що ми в Нью-Йорку теж своє зробимо. І вже порозумівсь щодо цього зі своїми земляками з Сто-упина, якими є Петро і Степан Мельник. Ждемо одначе і на інших радехівчан.

Павло Ленчук,

82 Ave., B., New York, N. Y.

Діти.

— Мій вуйко ва-ж и т ь 280 фунтів!

— Це же нічого. Мій батько ва-ж и т ь і ще біль-ше!

— То неправда!

— Правда. Мій батько ва-ж и т ь увесь день вугля у пристані!

Нинішні часи.

Приятель до приятеля (на залізничному двірці): Шож? І ти дозволяєш, щоби якийсь мужчина, що перехилився з ваго-ну, цілував твою нарече-ну!

— Шож маю робити? Це й чоловік, що їде на відпустку.

ГОЛЯНДІЯ МАЄ ЗАБА-ГАТО КОРОВ.

Країна туліпанів і мо-лока — Голандія — має неабиякий кюпіт із сво-їми коровами. Їх по-просту забাগато. Бажа-ючи охоронити голанд-ське хліборобство від тяжких потрясень, тому що йому загрожую на-мірний достаток, тре-ба би вивезти з Голандії або якось інакше позбутися бодай 150,000 штук худо-би. Голандія має не ли-ше багато коров, а ще вони (з поглядом ниніш-ньої господарки) мають ту лиху прикмету, що да-ють забাগато молока. На одному з конкурсів для коров, що дають найбіль-ше молока, нагородили красулю, яка давала річ-но 6,550 літрів молока себто коло 18 літрів ден-но. Досі говорили, що Голандія, яка лежить пе-реважаю пониже рівня моря (тому теж звється Нідерляндами) загрожую залив моря. Та здається, що їй грозить радше за-лив молока.

ДРІБНІ ОГЛОШЕННЯ

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ГРО-МАДА св. Михайла в New Haven, Conn., пошукує ДЯКОВИТЕЛЯ збо-ного до хору, представлених, церкви, школи, а передовсім з даними до провадження молодіж. Зголошуватися, подаючи свої жагання по 6-ти годині ввечір. Листунок 1-North. 1245 PARK AVE., near 96th St., NEW YORK CITY.

МОЖЕ ЗАМЕШКАТИ

Інтелігентна особа (чоловік або жін-ка) при українській родині. Особи-вхід до кімнати. Голоситись по 6-ти годині ввечір. Листунок 1-North. 1245 PARK AVE., near 96th St., NEW YORK CITY.

ІМПОРТОВАНИ ГРИБИ.

У нас остався великий запас до-брих грибів, котрі були продані по \$1.35, а тепер продаємо по \$1.10. Самі шапочки \$1.75, лезні 85¢ фунт. Вислаємо поштою С. О. Д.

RELIABLE MUSHROOM CO., 94 Rivington St., New York City

ПРИБОРИ ДО КРАШЕН-НЯ ПИСАНОК

Фарба в по-рошку, зі старого краю.

Вісім (8) красок: червона ясна, червона темна, жовта, помаранчева, зелена ясна, зелена темна, синя і чор-на. Ціна за 8 красок \$1.00. Віск пиль-ний і кістка до писання 25 ц. Кра-совий шафран 25 ц.

Замовлення wraz з гришми посила-те на адресу:

UKRAINIAN BAZAAR, 97 AVENUE A., NEW YORK, N. Y.

Д-Р ЮРІЙ АНДРЕЙКО

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР,

ХІРУРГ І АКУШЕР

321 E. 18th STREET, between 1st and 2nd Avenues.

NEW YORK, N. Y.

Tel. GRAMERCY 8-2410.

Урляди години: рано від 10 до 12 ввечір від 6 до 8, а в неділі рано від 10 до 12.

ІВАН БУНЬКО

Новий Український Удирейкер ва-рляжу погребовий по ціні так низь-ко, як \$150.00. Обслуга найкраща.

JOHN BUNCO

Licensed Undertaker & Embalmer

437 EAST 5th STREET,

NEW YORK CITY

Dignified Funerals as low as \$150.00

Telephone: Orchard 4-8088

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

ЗАНИМАЄСЯ ПОХОРОНАМИ

В BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ

129 E. 7th STREET,

NEW YORK, N. Y.

Tel. Orchard 4-2563

BRANCH OFFICE & CHAPEL

707 PROSPECT AVENUE

(cor. E. 155 St.), BRONX, N. Y.

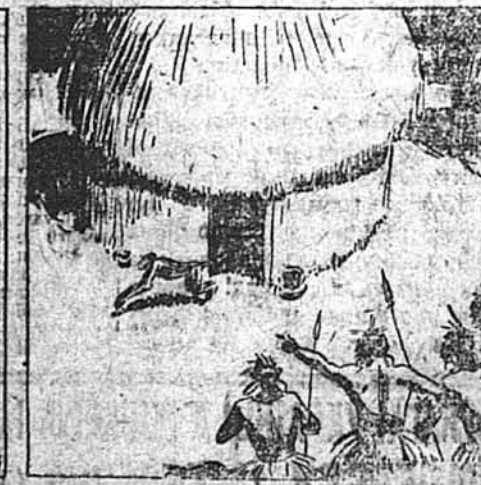
Tel. Ludlow 4-2563.

ТАРЗАН І ЛЮДИ-ЛЕОПАРДИ.

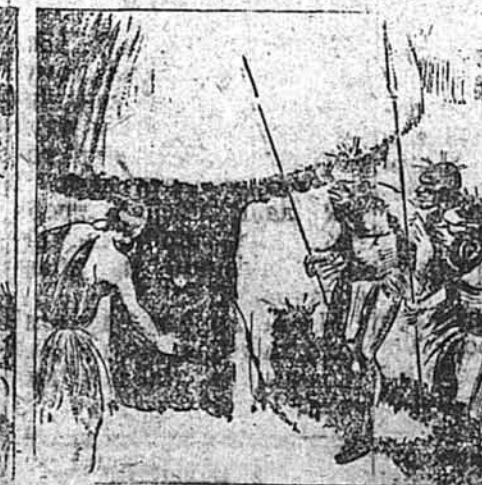
(127)

Голоси дикунів ставали чимраз сильніші і здавалося, вони вже під коливою. „Вті-кай чимкорше, бо вони ось тут“, закликав Тарзан до Нкі-ми, який чомусь важко було зрозуміти, що на дворі без Тарзана вона буде безпечніша ніж з ним в середині. На ша-стя вона зрозуміла по тоні Тарзана, що це не жарг. Скру-тившись, вона скоро ви-стрибула з колиби.

Та бєбети були вже справді під коливою. Побачивши як Нкіма вискочила звідтам, вони остовпіли. Ось тобі на, білий демон перемінився зовсім у малпу. Наяльва був трохи ра-дий з того. Бо йому, як ва-тажкові, приходилося першо-му входити до колиби, а це йому не дуже було до вподо-би. „Коли білий демон втік, то нема чого йти до середи-ни“, промовив він.

Та другі дикуни відчувли, що він говорить це не з розсуд-ку тільки зі страху і один з них втрутив: „А всежтаки треба заглянути до середини“. „Ми завтра це можемо зро-бити“, відповів Наяльва. „Ти боїшся“, врубав перший ди-кун. „Ні“, відповів ватажок. „Коли ні, то чогож стоїш? Стоячи ось тут ти не можеш увійти до середини“.

Наяльва перший раз в жит-тю відчув відважність про-відника. Його сповнена мрія стати ватажком показувалася тепер не дуже радісною. В той час як дикуни сперечались, мала Нкіма стрибнула на ча-сток і подалася в нетрі. Всі її рухи і вигляд виявляли те-пер велику рішучість і енер-гію. „Я їм покажу“, думала вона собі посміхаючись в нетрі, щоб виконати певну місію.